

Fraktionen anser ikke Gennemførelsen af Arbejdernes Andel i Udbyttet som nogen Reform af væsentlig Betydning for at skabe retfærdigere sociale Tilstande. Den store Opgave er ikke at faa indført et nyt Lønssystem, som kan bringe Arbejderne en Slags Tantième ved Bedrifterne. Det vil ikke forandre deres Forhold som ejendomsløse Løntagere, og det vil heller ikke ændre Privatkapitalens Forhold som den besiddende og udbytende, at den tvinges til at afgive en vis Procent af Udbyttet som Tantième eller Udbytteandel til Arbejderne.

Den Hovedopgave, som hele Samfundets Kraft maa sættes ind paa, er efter Fraktionens Mening at skabe en rask Udvikling med den endelige Socialisering som Maal. Denne optager i sig alle de Former for Produktion og Omsætning, som er af social Art, saaledes den kooperative, kommunale, statslige, lavsmæssige (jfr. den engelske Guild-socialisme) o. s. v., med andre Ord al den Produktion og Omsætning, hvor Besiddelsen, Udbyttet og Ledelsen ikke er i Hænderne paa private Personer eller Selskaber, som driver Forretningen for Profitens Skyld, men hvor Besiddelsen og Ledelsen er demokratiseret og gaaet over til at blive en social Funktion, hvorved ogsaa Udbyttet socialiseres.

Fraktionen bedømmer derfor en Lov om Udbyttedeling ud fra det Synspunkt, om den vil fremme eller modvirke Socialiseringen. I saa Henseende afhænger meget af, hvilken Form Udbyttedelingen faar.

Bliver det kun bestemt, at Arbejderne ved de enkelte Bedrifter tillægges en vis Andel i Udbyttet, vil en saadan »Reform« ingen Betydning faa til Fremme af Socialiseringen. Den vil tværtimod sinke den, fordi den vil skabe uensartede Forhold blandt Arbejderne og derved svække den Solidaritetsfølelse indenfor Arbejderklassen, som er en væsentlig Betingelse for, at en frugtbar Socialisering kan gennemføres.

Forholdet bliver noget bedre, hvis den hele Industris Udbytte beregnes under eet for hele Landet, samles, kontrolleres og fordeles efter visse Principper. Det kan siges at være en Slags Socialiseringsforsøg, fordi Samfundet da griber ind og faar Kontrol med Regnskaberne og Udbyttefordelingen efter visse Lovregler. Men Forskellen er til Stede alligevel.

Fraktionen kan derfor ikke anbefale, at der indføres Bestemmelser om Udbytteandel for Arbejderne saadan uden videre. Men den er interesseret i, at Samfundet faar hele Udbyttedelingen under sin Kontrol, selv om man ikke i Øjeblikket derved opnaar nogen egentlig Socialisering. For af denne Kontrol og dens samfundsmæssige Betydning for Udbyttedelingen, vil der vokse en stadig stærkere Trang frem til fuldstændig Socialisering, hvad der vil lette Arbejdet for denne.

Fraktionen lægger i saa Henseende stor Vægt paa Forslaget om Oprettelse af et Reguleringsfond, og et »Norsk Bedriftsfond«. Herved fritages Sagen nemlig for det kvaksalvermæssige Præg, som i social Henseende altid har hvilet over de enkelte Bedrifters Forsøg med Arbejdernes Andel i Udbyttet. Den bliver en social Lov om Samfundets Indgriben i det økonomiske Liv for at søge af det Udbytte, som nu uregelmæssigt, tilfældigt og planløst tilfalder en Hob Aktionærer, som ingen moralsk Ret har dertil, at redde en lille Del i alt Fald til et Fond, som kan aabne de økonomiske Muligheder for en virkelig Socialisering, hvor Bedriftslivet ogsaa er blevet fri for Rentebyrdens Udsugning.

Fraktionen er af den Opfattelse, at det er denne Del af Loven, som alene giver den Berettigelse til at blive fremlagt til Gennemførelse i en Tid, da Socialiseringen overalt staar paa Dagsordenen.

Fraktionen tager stærk Afstand fra at der, efter at Kapitalrenten er udredet, udbetales yderligere Udbytte til Kapitalejere. Dette maa efter Fraktionens Mening helt ud anvendes til Nedskrivning af Virksomhedens Kapital og til Oprettelse af Driftsfond. Fraktionen tillægger denne Del af Loven saa megen Vægt, at hvis ikke Bestemmelserne